

Šokaèka kuæa

Šokaèka kuæa u Topolju naziv je izvornog gospodarstva u srcu baranjskog podunavskog sela Topolja u kojem se materijalna i duhovna kultura domaćeg stanovništva prikazuje in situ odnosno na mjestu gdje je nastala.

Projekt je osmislio Društvo prijatelja baranjskih starina i željom da se očuva duhovna i materijalna tradicijska baština ovog kraja.

Zanima li Vas kakav je bio život jedne izipske obitelji u prvoj polovini dvadesetog stoljeća ?

Uđite u njihovu kuću gdje su se večerama okupljali oko banka nakon napornog dnevnog rada; osluškajte i slušajte tanje trske na tavanu staje ili sjednite pod drvo jabuke.

Danas ovi prostori pričaju tu, ne tako davnu priču i ne samo oni: stariji članovi Udruge taj život su sami proživjeli, kao baka Manda Kovačević koja je ovdje živjela do svoje devete godine i čiji su dani djetinjstva u ovom gospodarstvu i njezine priče i sjećanja ključni elementi rekonstrukcije života i običaja nestalih u posljednjih pola stoljeća.

Šokaèka kuæa u Topolju, odnosno tradicijska kuæa i okućnica registrirana je kao nepokretno kulturno dobro u Registru zaštićenih kulturnih dobara Republike Hrvatske.

U okviru Šokaèke kuæe i okućnice nalaze se: stambena kuæa, staja sa kolnicom, garava kuæa (ljetna kuhinja), dva èardaka, ambar starijeg tipa od pletera, kokošinjac (koèak), tradicijski vrt, cvjetnjak i voćnjak.

Stambena kuæa iz 1923.g. građena je prema nepisanim pravilima pučke arhitekture. Iz trijema se ulazi u kuhinju sa porjetom, a iz nje u glavnu sobu u kojoj je peć s bankom. U njima, kao i u dva kijera danas je prikazano obiteljsko i seosko blago i najljepši ženski i muški odjevni predmeti u ormarima i krinjama, neobično visoki kreveti, klupe i ostali kućni inventar, tkalački stanovi, obiteljske fotografije i još mnogo toga...

Staja s kolnicom

Kuæa-staja-ruševina; izložbeni prostor! ..jedna dobra priča.

Staja s kolnicom, još je starija. Izgrađena je u prvoj polovini 19. stoljeća za stanovanje i kasnije prenamijenjena u gospodarski objekt. Kao jedna od posljednjih građevina pokrivenih trskom u selu evidentirana je 1984. godine kao nepokretni etnološki spomenik kulture. Zbog ruševnog stanja je staja s kolnicom 2007. godine u potpunosti rekonstruirana i pretvorena u izložbeni prostor.

Pogledajte što smo iznijeli sa tavana i iz zaboravljenih kutaka, iz nekada dobro čuvanih ublika i sanduka, osjetite što vam darujemo srcem!

U prizemlju postavljena je izložba OD SJEMENA DO RUHA etnologinje Vlaste Šabić koja je uz pomoć članova Udruge prikazala proces prerade kudelje i lana u različite proizvode tekstilnog rukotvorstva i kućni tekstil i narodne nošnje.

Kolnica i ostava zadržale su prijašnju namjenu pa se u njima danas čuvaju kola, saonice, poljoprivredne sprave, burad i alatke.

Tavan, nekadašnji sjenik, danas krasi izložba fotografija HRVATSKA BARANJA Maria Romulčić koja prikazuje ljude, krajobrazu, život i običaje ovog dijela Baranje.

Izložbe je proizvela iz programa Interreg III A koju je autor, nakon otvaranja u Peèuhu i gostovanja u Harkanju, Martincima, Baji i Mohaču poklonio Društvo prijatelja baranjskih starina.

Sanduk plavi na krevetu grane, donelo ga milo moje lane izložba je krunja u kojima su mlade snahe prenosile miraz svojoj novoj obitelji.